

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 9 maja 2024 r.

DIH-2.707.12.2024.CS

DECYZJA DIH-2 Nr 9/2024

Informacje prawnie chronione oznaczono [XXX]

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) dalej: „kpa”, art. 9ca ust. 1, art. 35a pkt 11, art. 35c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2023 r. poz. 846, ze zm.) - dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) - dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania z 27 marca 2024 r. złożonego przez OLKOP Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Frydrychowice (dalej: „przedsiębiorca” lub „strona”) od decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 14 marca br. nr PHU-14/2024, wymierzającej przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5 000,00 zł (słownie: pięć tysięcy zł) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw **postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

6 lutego br. inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej jako: „Kujawsko-Pomorski WIH”, „organ pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr PHU.8361.3.1.2024 z 5 lutego br., przeprowadzili kontrolę na stacji paliw należącej do przedsiębiorcy. Zgodnie z ww. upoważnieniem, zakres przedmiotowy kontroli obejmował m.in. kontrolę sposobu oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów, wskazującego na rodzaj wydawanego paliwa. Czynności kontrolne przeprowadzono w obecności pracownika stacji paliw - osoby czynnej w lokalu.

W toku kontroli inspektorzy stwierdzili brak oznakowania zgodnego ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem (Dz. U. z 2021 r. poz. 1738), dalej jako: „rozporządzenie w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego”, na 7 z 10 pistoletów wydawczych oleju napędowego (6) i benzyny bezołowiowej E10 (1), udostępnionych konsumentom do tankowania. Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli PHU.8361.3.1.2024 z 6 lutego br., do którego dołączono dokumentację zdjęciową stwierdzonych nieprawidłowości.

Pismem z 7 lutego br. Kujawsko-Pomorski WIIH, z uwagi na nieobecność w toku kontroli osoby upoważnionej, poinformował przedsiębiorcę o przeprowadzeniu kontroli oraz przekazał dokumenty kontroli, w tym upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego oraz protokół kontroli. W treści protokołu kontroli z 6 lutego br., zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, pouczono przedsiębiorcę o możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Przedsiębiorca nie wniósł zastrzeżeń do protokołu kontroli.

Pismem z 20 lutego br. organ pierwszej instancji zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczono ją o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m. in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Decyzją Kujawsko-Pomorskiego WIIH z 14 marca br. nr PHU-14/2024 wymierzono przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Pismem z 27 marca br. strona złożyła odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o:

- uwzględnienie odwołania w całości i uchylenie zaskarżonej decyzji przez organ pierwszej instancji, na podstawie art. 132 § 1 kpa, odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej i umorzenie postępowania;
- w razie nieuwzględnienia przez organ pierwszej instancji odwołania, o uchylenie zaskarżonej decyzji przez organ odwoławczy w całości i umorzenie postępowania przed organem pierwszej instancji w całości.

W ocenie strony kara pieniężna jest rażąco wysoka, zaś samo naruszenie prawa usunięto niezwłocznie po zakończeniu kontroli. Przedsiębiorca zauważa w treści odwołania, że dystrybutory i pistolety wydawcze są narażone na działanie warunków atmosferycznych np. wilgoci lub opadów, a pracownicy stacji nie są w stanie na bieżąco reagować na fakt odklejenia się oznakowania. Strona dodała też, że pracownicy stacji zostali ponownie przeszkoleni w zakresie obowiązku sprawdzania oznakowania dystrybutorów i pistoletów wydawczych.

Pismem z 3 kwietnia br. Kujawsko-Pomorski WIIH przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes Urzędu”, „organ drugiej instancji”) odwołanie złożone przez przedsiębiorcę, wraz z aktami sprawy.

Pismem z 12 kwietnia br. Prezes Urzędu, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Jednocześnie ust. 3 tego przepisu wskazuje, że informacje, o których mowa w ust. 1, umieszcza się w widocznym i dostępnym miejscu. Cytowany przepis nie pozostawia wątpliwości, co do obowiązków nałożonych na przedsiębiorców, a dotyczących oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. W przypadku niedopełnienia tych obowiązków zastosowanie znajduje przepis art. 35a pkt 11 ww. ustawy. Stanowi on, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9ca ust. 1-3. Z kolei o wysokości wymierzanej kary rozstrzyga przepis art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wskazując, że jej wysokość w przypadku określonym w art. 35a pkt 11 wynosi 5000,00 zł.

Dodatkowo należy wyjaśnić, iż rozporządzenie w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego określa szczegółowy sposób oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów, wskazujący na rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Rozporządzenie to zostało opublikowane 31 sierpnia 2021 r. i weszło w życie 1 stycznia 2022 r., a więc przedsiębiorca miał ponad dwa lata na zapoznanie się z przepisami, jak również konsekwencjami wynikającymi z ich nieprzestrzegania. Rozporządzenie w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego przewiduje określony sposób oznakowania, który ma obowiązywać na terenie całego kraju. Zawarte w rozporządzeniu rozwiązania są zgodne z zasadami oznakowania stosowanymi w Unii Europejskiej. Rozporządzenie ma na celu wprowadzenie do polskiego porządku prawnego jednolitych zasad dotyczących sposobu oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów wskazujący na rodzaj wydawanego paliwa ciekłego oraz formułowania i udostępniania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego. Przed wejściem w życie rozporządzenia podmioty zajmujące się wprowadzaniem do obrotu paliw ciekłych na stacji paliw w Polsce oznaczały dystrybutory paliw ciekłych oraz pistolety wydawcze w sposób przez siebie przyjęty. Ponadto, państwa członkowskie Unii Europejskiej są zobowiązane do zastosowania w zakresie oznakowania miejsc tankowania pojazdów samochodowych

paliwem ciekłym oraz rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego wg normy PN-EN 16942:2016 -11 Paliwa -- Identyfikacja zgodności pojazdu -- Graficzna forma informacji dla konsumenta. Zastosowanie w przedmiotowym rozporządzeniu rozwiązań przewidzianych w normie PN-EN 16942:2016-11 dostosowuje oznakowanie stosowane w Polsce do oznakowania stosowanego na terenie całej Unii Europejskiej.

Konkludując, należy stwierdzić, że z powołanych wyżej przepisów, wynika, iż przedsiębiorcy są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określony w rozporządzeniu, określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Jeżeli obowiązku tego nie dopełniają, podlegają karze pieniężnej, której wysokość wynosi 5 000,00 zł.

Istota wskazanych powyżej regulacji ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, sprowadza się do tego, aby wszystkie dystrybutory i pistolety wydawcze w Unii Europejskiej były oznakowane w jednolity sposób, którego wzór określono w ww. rozporządzeniu. Jeżeli dany podmiot nie dopełnia tych obowiązków, naraża się na karę administracyjną z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, której wysokość określa art. 35c ust. 1 tejże ustawy.

Odnosząc się do stanowiska strony, iż wymierzona kara jest rażąco wysoka, należy stwierdzić, iż sankcja wskazana w art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest administracyjną karą pieniężną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego, czyli jest wymierzana na skutek zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Prezes Urzędu wskazuje, że z materiału dowodowego rozpatrywanej sprawy wynika, że zaistniał stan niezgodny z treścią przepisu art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Jednocześnie niewątpliwym jest, że w ustalonym stanie faktycznym ziściła się przesłanka zastosowania sankcji z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Niedopełnienie powyższego obowiązku skutkuje nałożeniem kary pieniężnej w wysokości 5000,00 zł. Innymi słowy, jeżeli przedsiębiorcy obowiązku tego nie dopełniają, podlegają karze pieniężnej, której wysokość wynosi 5 000,00 zł. Wysokość kary wynika wprost z dyspozycji art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i nie podlega miarkowaniu (np. zmniejszeniu) według uznania organu, czy to pierwszej, czy też drugiej instancji. Zarówno Kujawsko-Pomorski WIIH, jak i Prezes Urzędu, prowadząc niniejsze postępowanie są związani treścią cytowanych powyżej przepisów.

Odnosząc się do stanowiska przedsiębiorcy wyrażonego w odwołaniu, iż stwierdzone nieprawidłowości zostały niezwłocznie usunięte, Prezes Urzędu zwraca uwagę na fakt, że wskazywany już powyżej art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi, iż przedsiębiorcy są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Odpowiedzialność administracyjna ma charakter obiektywny i przesłanką jej przyjęcia jest sam fakt stwierdzenia naruszeń prawa. Zatem samo stwierdzenie, udowodnienie faktu niedopełnienia przez stronę obowiązku wynikającego z przepisu, jest przesłanką wystarczającą do nałożenia stosownej kary. Nie mają przy tym znaczenia przyczyny stwierdzonych nieprawidłowości, czy też niezwłoczne usunięcie nieprawidłowości po ich ujawnieniu przez kontrolujących, jak również przeszkolenie pracowników, aby sprawdzali stan oznakowania. Samo udowodnienie, że pistolety wydawcze nie miały wymaganych, zgodnie z art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania

jakości paliw, oznaczeń zgodnych ze wzorem określonym w rozporządzeniu, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Odnosząc się do stanowiska strony, że dystrybutory i pistolety wydawcze są narażone na działanie warunków atmosferycznych np. wilgoci lub opadów, a pracownicy stacji nie są w stanie na bieżąco reagować na fakt odklejenia się oznakowania, na wstępie należy ponownie podkreślić, że przyczyny stwierdzonych nieprawidłowości nie mają znaczenia. Niezależnie jednak od tego faktu, należy zauważyć, że Prezes Urzędu opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli PHU.8361.3.1.2024 z 6 lutego br. Niniejszy protokół należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli i dokumentacji fotograficznej jednoznacznie wynika, iż na kontrolowanej stacji paliw stwierdzono brak oznakowania na 7 z 10 pistoletach wydawczych oleju napędowego (6) i benzyny bezołowiowej (E10 1). Prezes Urzędu nie kwestionuje faktu, że w pewnych okolicznościach warunki atmosferyczne mogą doprowadzić do odklejenia się oznakowania. Trudno jest jednak uznać za prawdopodobne, aby na kontrolowanej stacji paliw doszło do przypadkowego i równoczesnego odklejenia się oznakowania na aż 7 pistoletach wydawczych oleju napędowego i benzyny bezołowiowej.

Mając powyższe na uwadze bezsprzeczne jest, iż w przedmiotowej sprawie istniały przesłanki do wymierzenia stronie kary pieniężnej.

Niezależnie od powyższego, wypada dodać, iż strona, do momentu złożenia odwołania nie kwestionowała ustaleń kontroli, choć miała taką możliwość. W treści protokołu kontroli przedsiębiorcę pouczone, iż zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, ma możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa i nie wniosła zastrzeżeń do protokołu kontroli. Następnie w piśmie z 20 lutego br. zawiadomiono stronę o wszczęciu przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczone ją o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona ponownie nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu rozpatrując odwołanie strony, przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ drugiej instancji zauważa, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku oznaczenia dystrybutorów i pistoletów wydawczych jest uporządkowanie rynku paliw i umożliwienie użytkownikom pojazdów uzyskanie jednoznacznej i niebudzącej wątpliwości informacji o paliwie dostępnym na danej stacji oraz zminimalizowanie ryzyka uszkodzenia pojazdu, w sytuacji zatankowania niewłaściwego paliwa. Jak już wskazano powyżej, stosowanie jednolitego sposobu oznakowania dystrybutorów i pistoletów wydawczych obejmuje wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej. W przypadku niedopełnienia tego obowiązku przez przedsiębiorcę tj. nieoznakowania 7 pistoletów wydawczych, nie można mówić zatem, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Dodatkowo należy zauważyć, iż strona wprawdzie zaprzestała naruszenia prawa, ale czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na stronę za to samo zachowanie tj. nieoznaczenie pistoletów wydawczych oleju napędowego i benzyny bezołowiowej, nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw niewypełnienie obowiązku oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego skutkuje nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej, a organem do tego upoważnionym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w tym przypadku z uwagi na lokalizację stacji do nałożenia kary był uprawniony wyłącznie Kujawsko-Pomorski WIIH.

Prezes Urzędu rozpatrując odwołanie strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189f § 2 kpa. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, usunięcie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 kpa. Na podstawie art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, strona była zobowiązana do oznaczenia dystrybutorów i pistoletów wydawczych i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła nie oznaczając 7 pistoletów wydawczych. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa ciekłego do obrotu. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił bowiem obowiązków nałożonych na niego w art. 9ca ust. 1 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W konsekwencji przepis art. 189f § 2 kpa, nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu, okoliczności wskazane w treści odwołania strony, nie stanowią przesłanek do stwierdzenia nieważności lub uchylecia zaskarżonej decyzji Kujawsko - Pomorskiego WIIH z 14 marca br. nr PHU-14/2024.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, którego numer wskazano w zaskarżonej decyzji Kujawsko-Pomorskiego WIIH z 14 marca br. nr PHU-14/2024, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [XXX]
- 2) Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej